

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Josefa Straky, soudce Karla Ulíka a soudkyně Johany Jandusové ve věci

žalobce: **P. V.**
bytem X
zastoupený Mgr. Michalem Špačkem, advokátem
sídlem Václavské náměstí 832/19, Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2025, č. j. 015180/2025/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2025, č. j. 015180/2025/KUSK, a rozhodnutí Městského úřadu v Čáslavi ze dne 18. 12. 2024, č. j. MěÚ/64662/2024/DOP, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 22 948,60 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Michala Špačka, advokáta.

Odůvodnění:

Shrnutí průběhu správního řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

1. Městský úřad Čáslav (dále „městský úřad“) žalobci dne 17. 10. 2024 oznámil, že ke dni 8. 10. 2024 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče celkového počtu 12 bodů. Podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), městský úřad současně vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu.
2. Žalobce uplatnil námitky proti všem záznamům bodů a navrhl, aby si městský úřad opatřil podklady pro tyto záznamy.
3. Městský úřad tak učinil a následně rozhodnutím ze dne 18. 12. 2024, č. j. MěÚ/64662/2024/DOP (dále „prvostupňové rozhodnutí“), námitky žalobce zamítl jako nedůvodné a potvrdil záznam 12 bodů.
4. V odůvodnění konstatoval, že podkladem pro záznam těchto bodů byly
 - oznámení o uložení pokuty příkazem na místě Policie ČR, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, Dopravního inspektorátu, ze dne 20. 8. 2024, č. j. KRP-82219-2/PŘ-2024-050206, a s ním korespondující příkazový blok č. S0241854, dle nichž žalobce spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci o 20 km/h a více, na základě čehož byly žalobci připsány 4 body,
 - příkaz Magistrátu města Pardubic ze dne 9. 9. 2024, č. j. OSA/P-944/24-D/9, který nabyl právní moci dne 18. 9. 2024, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu, neboť za jízdy držel v ruce telefonní přístroj, za což mu byly připsány 4 body, a
 - oznámení o uložení pokuty příkazem na místě Policie ČR, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, Odboru dopravní policie, ze dne 9. 10. 2024, č. j. KRPE-91657-2/PŘ-2024-170041, a s ním korespondující příkazový blok č. R0083920, dle nichž žalobce spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu, neboť za jízdy držel v ruce telefonní přístroj, za což mu byly připsány 4 body.
5. Městský úřad na základě posouzení těchto podkladů shledal, že předmětná oznámení a jednotlivá rozhodnutí mají všechny potřebné náležitosti a jsou způsobilými podklady pro záznam 12 bodů do karty řidiče.
6. Shora uvedeným rozhodnutím ze dne 7. 3. 2025 (dále „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí a toto rozhodnutí v plném rozsahu potvrdil. Žalovaný souhlasil s městským úřadem, že jednotlivá oznámení odpovídají vyžádaným podkladům, že ze všech podkladových rozhodnutí je zřejmé, že byla adresována právě žalobci jakožto přestupci, a že zmíněné přestupky jsou jednoznačně vymezeny uvedením příslušných zákonných ustanovení. Těmto ustanovením odpovídá správně přiřazený počet bodů dle přílohy k zákona o silničním provozu. Žalovaný závěrem zdůraznil, že v tomto řízení není oprávněn přezkoumávat správnost a zákonnost pravomocných podkladových rozhodnutí ve věci jednotlivých přestupků. Na tato rozhodnutí je nutno hledět jako na správná a zákonná, a to až do okamžiku, než je případně příslušný orgán zruší. To se však v této věci nestalo.

Shrnutí žaloby

7. Žalobce podal dne 15. 4. 2025 proti napadenému rozhodnutí žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), jíž se domáhal zrušení napadeného i prvostupňového rozhodnutí.
8. Žalobce namítl, že přestupek kvalifikovaný v příkazovém bloku č. S0241854 jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu nebylo možné projednat v blokovém řízení. V příkazovém bloku je skutek popsán jako překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci (60/102/98 km/h). Podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu je v obci stanovena nejvyšší povolená rychlost 50 km/h. Pokud tedy jel žalobce 98 km/h, překročil rychlost o 40 km/h a více, čímž naplnil skutkovou podstatu uvedenou v § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu. Tento přestupek nelze projednat formou příkazu na místě. Příkazový blok č. S0241854 je tudíž nicotný, a nemůže sloužit jako podklad pro záznam bodů.
9. Žalobce dále v žalobě upozornil, že podal podnět k zahájení přezkumného řízení ve vztahu k příkazu Magistrátu města Pardubic ze dne 9. 9. 2024, neboť spáchání tohoto přestupku žalobcem nebylo dostatečně a řádně prokázáno. Příkaz je nezákonný a bude podle něj zrušen v přezkumném řízení.
10. Podáním ze dne 12. 5. 2025 žalobce soudu sdělil, že příkaz Magistrátu města Pardubic ze dne 9. 9. 2024 byl skutečně v přezkumném řízení zrušen, a to rozhodnutím Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 29. 4. 2025, č. j. KUPA-11240/2025-3. Toto rozhodnutí, na němž je vyznačena doložka právní moci ke dni 5. 5. 2025, žalobce přiložil.
11. Žalovaný se k podané žalobě nevyjádřil. Stejně tak se nevyjádřil k podání žalobce ze dne 12. 5. 2025 a zmíněnému rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje.

Posouzení věci soudem

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené.
13. Zprvce žalobce namítl, že v obci je podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu stanovena nejvyšší povolená rychlost 50 km/h. Pokud jel žalobce rychlostí 98 km/h, překročil rychlost o více než 40 km/h, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu, který nelze projednat formou příkazu na místě. Z toho žalobce dovozoval nicotnost příkazového bloku č. S0241854.
14. Tato námitka není důvodná.
15. Ustálená judikatura správních soudů vychází z toho, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů se již *„zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je“* [viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42, odst. 15 a tam citovaná judikatura].
16. Žalobce zmíněnou námitkou v rozporu s tímto pravidlem zpochybňuje jak tehdy zjištěný skutkový stav (jaká byla v místě nejvyšší dovolená rychlost), tak od něj se odvíjející právní kvalifikaci uvedenou v pokutovém bloku, který nabyl právní moci a nebyl nikdy zrušen. Svým podpisem na pokutovém bloku žalobce vyjádřil souhlas s tím, že se přestupek stal tak,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

jak je v něm popsán, i s tím, jak byl právně posouzen. Pokud měl žalobce za to, že údaje na předmětném pokutovém bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), nebylo jeho povinností pokutový blok podepisovat. V řízení o námitkách ani v následném soudním řízení však již nemůže touto cestou zpochybňovat skutkové okolnosti a od nich se odvíjející právní kvalifikaci tehdy projednaného přestupku (viz např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 6. 6. 2023, č. j. 51 A 3/2023-28, odst. 39–40).

17. Nadto pro úplnost lze po věcné stránce dodat, že žalobce přehlíží § 18 odst. 7 zákona o silničním provozu, podle kterého lze místní úpravou provozu na pozemních komunikacích nejvyšší dovolenou rychlost podle § 18 odst. 4 téhož zákona zvýšit, a to až o 30 km/h. Již tedy úvodní premisa této žalobní námitky, že všude v obci je zákonem stanovená nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, je nesprávná. Z příkazového bloku vyplývá, že v místě přestupku byla zjištěna nejvyšší dovolená rychlost 60 km/h. Žalobci bylo po odečtu naměřeno 98 km/h. Nejvyšší povolenou rychlost tak překročil o 38 km/h, tedy o více než 20 km/h, ale méně než o 40 km/h. Tomu odpovídá právní kvalifikace uvedená v příkazovém bloku: § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu. Námitka, že nebylo možné přestupek projednat v příkazem na místě, tak nemůže být důvodná ani po této stránce.
18. Důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí je pravomocné zrušení příkazu Magistrátu města Pardubic ze dne 9. 9. 2024. Slovy výše citované judikatury na tento příkaz již nelze nahlížet jako na správný, zákonný a nezměnitelný, neboť byl příslušným orgánem veřejné moci zákonem předvídaným způsobem zrušen pro nezákonnost.
19. Soud si je vědom toho, že příslušné rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 29. 4. 2025, č. j. KUPA-11240/2025-3, vydané v přezkumném řízení, není součástí správního spisu ani jím nebylo doplněno dokazování. Žalovanému však bylo soudem zasláno a současně mu byl dán prostor k tomu, aby na něj reagoval (např. zpochybnil jeho autenticitu či jeho relevanci). Žalovaný se však k tomuto rozhodnutí, průvodnímu přípisu žalobce ze dne 12. 5. 2025 a ostatně ani k samotné žalobě nevyjádřil. Soud proto vycházel z toho, že žalovaný existenci ani obsah tohoto rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje nespornuje, a proto soud nepovažoval za nezbytné, aby jen kvůli této nerozporované skutečnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2021, č. j. 3 As 159/2019-28, odst. 19) nařizoval jednání a formálně touto listinou doplnil dokazování. Tím spíše, když oba účastníci výslovně uvedli, že souhlasí s rozhodnutím soudu bez jednání. Nadto s ohledem na dále učiněné závěry bylo na místě, aby bylo napadené rozhodnutí odklizen co nejdříve.
20. Soud se zabýval také tím, zda vůbec mohl v tomto řízení vydání rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje, potažmo zrušení příkazu Magistrátu města Pardubic ze dne 9. 9. 2024, zohlednit. Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. totiž soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. V době vydání napadeného rozhodnutí však rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje neexistovalo, rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 9. 9. 2024 bylo v právní moci a žalovaný postupoval správně, že z něj vycházel. Jinak ani postupovat nemohl.
21. Stejně tak ale na druhé straně žalobce logicky nemohl námitku zrušení rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 9. 9. 2024 uplatnit před vydáním napadeného rozhodnutí, protože k jeho zrušení došlo až rozhodnutím vydaným dne 29. 4. 2025, které nabylo právní moci dne 5. 5. 2025.

22. Rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017-88, č. 3948/2019 Sb. NSS, věc *Peklo na Čertovině*, dospěl k závěru, že v řízení o žalobě proti podmíněnému rozhodnutí správního orgánu soud musí k žalobní námitce zohlednit zrušení nebo změnu podmiňujícího rozhodnutí, přestože ke zrušení nebo změně došlo po vydání napadeného (podmíněného) rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Podle rozšířeného senátu právo na spravedlivý proces vyžaduje, aby nezákonnost podmiňujícího aktu autoritativně zjištěná rozhodnutím o jeho zrušení či změně v příslušném řízení mohla být k řádně uplatněné žalobní námitce zohledněna v řízení o žalobě proti podmíněnému aktu i při jejich řetězení. Žalobce však může dosáhnout zrušení podmíněného rozhodnutí pouze v případě, že podmiňující rozhodnutí bylo předtím zrušeno či změněno pro nezákonnost buď soudem ve správním soudnictví nebo správními orgány v řízení o mimořádných či dozorcích prostředcích. Podle rozšířeného senátu není tento závěr v rozporu s úpravou obsaženou v § 75 odst. 1 s. ř. s., neboť soud zohlední pouze takovou nezákonnost podmiňujícího rozhodnutí, jejíž důvod byl dán již v době vydání podmíněného rozhodnutí, avšak která dosud nebyla autoritativně zjištěna.
23. Z toho tedy vyplývá, že pokud je mezi rozhodnutím o přestupku a záznamem bodů, resp. rozhodnutím o námitkách proti tomuto záznamu, vztah podmiňujícího a podmíněného rozhodnutí, musí soud zrušení rozhodnutí o přestupku v tomto řízení k námitce žalobce zohlednit.
24. Záznam bodů je automatickým, zákonem stanoveným, následkem pravomocného odsuzujícího rozhodnutí u přesně určených kategorií přestupků, výše zapsaných bodů je pevně dána a není zde prostor pro správní uvážení (rozsudek NSS ze dne 13. 12. 2016, č. j. 6 As 163/2016-39, odst. 20). Záznam bodů je přímým a předvídatelným důsledkem rozhodnutí o přestupku a je zde úzké spojení jak ve vztahu mezi sankcí za spáchání přestupku a udělením bodů, tak i ve vztahu mezi jednotlivým záznamem bodů a dosažením maximálního počtu 12 bodů (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, odst. 39).
25. V nyní posuzované věci pravomocné rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 9. 9. 2024 o přestupku podmiňovalo další navazující postup, tedy záznam bodů spojených s tímto přestupkem, potažmo s ohledem na dosažení 12 bodů postup podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Záznam těchto bodů bez zákonného podkladu spočívajícího v pravomocném rozhodnutí o přestupku přitom nemůže obstát. Zrušením tohoto rozhodnutí totiž odpadá podklad, na němž je založen záznam těchto bodů, potažmo zamítavé rozhodnutí o námitkách proti tomuto záznamu (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 18. 11. 2024, č. j. 37 A 54/2024-188, odst. 101). Existence pravomocného rozhodnutí o přestupku tak podmiňuje záznam bodů, potažmo výsledek navazujícího řízení o námitkách proti tomuto záznamu. Mezi rozhodnutím o přestupku a rozhodnutím o námitkách je tak v tomto případě vztah podmiňujícího a podmíněného rozhodnutí.
26. S ohledem na výše citované závěry rozšířeného senátu ve věci *Peklo na Čertovině* tak soud musí k námitce zohlednit žalobcem namítané a žalovaným nezpochybněné pravomocné zrušení rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 9. 9. 2024.
27. V nyní posuzované věci příslušný orgán veřejné moci – Krajský úřad Pardubického kraje – zákonem předvídaným postupem, konkrétně v přezkumném řízení, zrušil jedno z rozhodnutí o přestupku žalobce pro nezákonnost a věc vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění vyjádřil pochyby nad tím, zda byl dostatečně zjištěn skutkový stav. Podle něj Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

videozáznam zakročující hlídky neprokazuje, že se žalobce dopustil předmětného přestupku (držení telefonního přístroje v ruce za jízdy). Za účelem zjištění skutkového stavu je podle něj třeba vyslechnout zasahující policisty. Krajský úřad také shledal nedostatky ve výrokové části příkazu a uložil přestupkovému orgánu, aby učinil kroky ke zpřesnění místa spáchání přestupku.

28. Soud dodává, že zohlednění zrušení rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 9. 9. 2024 není ve světle závěrů rozšířeného senátu ve věci *Peklo na Čertovině* v rozporu s § 75 odst. 1 s. ř. s., neboť nezákonnosti rozhodnutí o přestupku popsané v rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje zde již byly v době vydání nyní napadeného rozhodnutí, pouze nebyly v té době autoritativně zjištěny. Nadto v nyní posuzované věci Krajský úřad Pardubického kraje výslovně zrušil rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 9. 9. 2024 s účinky „*zpětně ode dne právní moci přezkoumávaného rozhodnutí*“ (viz jeho výrok a jeho odůvodnění na konci rozhodnutí krajského úřadu), tedy s účinky *ex tunc*, což znamená, že na rozhodnutí o přestupku ze dne 9. 9. 2024 je třeba hledět jako na nikdy nevydané, resp. nikdy nevyvolávající žádné právní účinky (viz rozsudek NSS ze dne 31. 8. 2016, č. j. 2 As 139/2016-22, odst. 20).

Závěr a náklady řízení

29. Soud tak dospěl k závěru, že s ohledem na pravomocné zrušení rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 9. 9. 2024 nemohlo být toto rozhodnutí zákonným podkladem pro záznam 4 bodů, které však žalobci na tomto podkladě připsány byly. Námitkám žalobce proti tomuto záznamu tak mělo být vyhověno a v tomto rozsahu měla být učiněna oprava záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů podle § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu. Námitkám však žalobou napadeným rozhodnutím vyhověno nebylo, a proto je nutné je zrušit pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Ze stejného důvodu je na místě zrušit též prvostupňové rozhodnutí podle § 78 odst. 3 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud současně vyslovil, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému. V dalším řízení jsou správní orgány vázány právním názorem vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
30. Protože soud rozhodl bezodkladně o samotné žalobě, nerozhodoval již samostatně o druhém návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě (srov. např. rozsudek NSS ze dne 14. 4. 2022, č. j. 5 Azs 89/2022-24, odst. 27).
31. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Soud zvažoval, zda není na místě rozhodnout podle § 60 odst. 7 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nemá, neboť nezjistil žádné pochybení žalovaného ani městského úřadu. Důvodem ke zrušení byla později konstatovaná nezákonnost podkladového rozhodnutí o přestupku, kterou nemohli v době svého rozhodování žalovaný ani městský úřad jakkoliv zohlednit. Nelze však přehlédnout, že žalobce musel vynaložit náklady na toto soudní řízení, jinak by se zrušení napadeného rozhodnutí nedomohl. A žalobce od samého počátku tohoto řízení poukazoval na nezákonnost zmíněného rozhodnutí o přestupku a na to, že ve vztahu k němu inicioval přezkumné řízení. Konečně soud přihlédl též k tomu, že konstatovaná nezákonnost má přeci jen původ v postupu správních orgánů, byť tedy nikoliv těch, které rozhodovaly o námitkách žalobce, ale těch rozhodujících o zmíněném přestupku. Z těchto důvodů soud považoval za spravedlivé, aby žalobci byly přiznány účelně vynaložené náklady

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

v tomto soudním řízení, a neshledal výjimečné důvody pro aplikaci § 60 odst. 7 s. ř. s. (obdobně viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 4. 3. 2025, č. j. 51 A 15/2025-29, odst. 51).

32. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto mu náleží náhrada nákladů řízení v celkové výši 22 948,60 Kč. Tato částka sestává z 4 000 Kč na zaplacených soudních poplatcích (3 000 Kč za žalobu a 1 000 Kč za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě) a nákladech souvisejících se zastoupením advokátem, které jsou tvořeny následujícími částkami:
- 9 240 Kč za dva úkony právní služby (za převzetí věci a sepsí žaloby), u nichž sazba odměny činí 4 620 Kč za jeden úkon [§ 7, § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném od 1. 1. 2025],
 - 4 620 Kč za dva úkony právní služby (dva návrhy na přiznání odkladného účinku žalobě) s poloviční sazbou 2 310 Kč za jeden úkon [§ 11 odst. 2 písm. a) a § 11 odst. 3 advokátního tarifu],
 - 1 800 Kč jako náhrada hotových výdajů za výše uvedené čtyři úkony právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu),
 - 3 288,60 Kč jako náhrada 21% daně z přidané hodnoty z odměny advokáta a náhrady hotových výdajů, jelikož zástupce žalobce je společníkem advokátní kanceláře, která je plátcem této daně [§ 57 odst. 2 s. ř. s. a § 137 odst. 3 písm. b) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, užitého na základě § 64 s. ř. s.].
33. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 22 948,60 Kč je žalovaný povinen uhradit k rukám zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu), a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. června 2025

Josef Straka v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

